

April 1987

หลักสูตรมัธยมศึกษา : การนำไปใช้

อารี สิ้นหนวี

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal>

Part of the [Education Commons](#)

Recommended Citation

สิ้นหนวี, อารี (1987) "หลักสูตรมัธยมศึกษา : การนำไปใช้," *Journal of Education Studies*: Vol. 15: Iss. 4, Article 14.

DOI: 10.58837/CHULA.EDUCU.15.4.14

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal/vol15/iss4/14>

This Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Education Studies by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

หลักสูตรมัธยมศึกษา : การนำไปใช้

อารี สันหลวี *

๐ สภาพทั่วไปของการปฏิบัติงานเกี่ยวกับหลักสูตรของคณะครูอาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีลักษณะอย่างไร

- สำหรับหลักสูตรมัธยมศึกษา ปัญหาที่พบคือ ปัญหาการวัดผล ก่อนข้างนำเสนอมาก ครูจะตามไม่ทันการวัดตามจุดประสงค์นั้นครูยังไม่ค่อยเข้าใจ การวัดผลกับการสอนนั้นนักวัดผลมักจะไปข้างหน้าไม่ค่อยคำนึงถึงการสอน เวลาทำหลักสูตรก็นึกถึงแต่การวัดผล ครูก็มีวามกังวลกับการนั่งเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กังวลกับการสอบและการซ่อมเสริมเพราะระเบียบการวัดผลละเอียดมาก แต่ปัจจุบันได้เปลี่ยนแนวการวัดผลไปแล้ว ให้สอบกลางเทอมแล้วมาสอบแก้ตัว ไม่ต้องมาสอนซ่อมเสริม ซึ่งทำให้ครูเริ่มสับสนเพราะเริ่มชินกับระเบียบเก่า

สรุปปัญหาการศึกษา คือ “นักวัดผลก้าวหน้ากว่านักการสอน” และเวลาสอนเราไม่ได้คำนึงเลยว่าเด็กแตกต่างกันอย่างไร ถึงแม้จะมีชั่วโมงสอนซ่อมเสริมก็ตามแต่ยังไม่มีโรงเรียนไหนที่ทำได้

มีประสิทธิภาพเพราะขาดครูสอนซ่อมเสริม การเอาครูปกติซึ่งมีชั่วโมงสอนมากอยู่แล้วมาสอนซ่อมเสริมก็ไปเพิ่มภาระอีก จึงรู้สึกว่ายังไม่มีโรงเรียนไหนทำได้ ควรมีครูพิเศษมาสอน ไม่ควรเอาครูประจำมาสอนเพราะครูประจำสอนก็ไม่เข้าใจถ้าเอาครูพิเศษมาสอนก็ยังไม่เข้าใจ จึงควรมีเทคนิคพิเศษ ควรหาครูพิเศษมาสอนซ่อมเสริม อาจจะทำให้โรงเรียนละ ๑ คน มาสอนเด็กที่เรียนอ่อนจริงๆ วิธีวัดผลเอาแบบของ Mastery มาใช้ แต่วิธีสอนยังไม่ได้เอาของ Mastery มา จึงเป็นเรื่องที่น่าสงสารทั้งเด็กและทั้งครู ตอนนั้นจึงกำลังมองหาครูพิเศษมาสอนซ่อมเสริมเฉพาะ ถึงแม้เอาชั่วโมงแนะแนวหรือชั่วโมงซ่อมเสริมมาสอนก็ตาม แต่ก็ยังมีปัญหาอีก คือเด็กบางคนอ่อนหลายวิชา

๐ เกี่ยวกับตัวหลักสูตรในทัศนะของอาจารย์ คิดว่าการกำหนดจุดมุ่งหมาย สอดคล้องกับการนำไปใช้หรือไม่

- ไม่อยากวิจารณ์เพราะเวลาเขียนดีทั้งนั้น แต่จะมีปัญหาตอนนำไปใช้ ปัญหาที่พบ

คือ วิธีสอนและการวัดผล นักพัฒนาหลักสูตรยังไม่เน้นด้านวิธีสอนมากนัก จึงอยากให้นักพัฒนาหลักสูตรเห็นความจำเป็นของการสอนและความแตกต่างระหว่างบุคคล

๐ จุดเด่นและจุดค้อยของหลักสูตร

- จุดเด่นและจุดค้อยของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นคือ แยกสอนเป็น course และให้จบ course ในตัวเอง การสอนโดยการใช้จุดจุดประสงค์นั้นน่าจะจะทำให้ครูสอนได้ดีขึ้น แต่กลับปรากฏว่าจุดประสงค์นั้นกลายมาเป็นเครื่องบังคับครู และในมัธยมต้นน่าจะมีการปรับหลักสูตร เพราะรู้สึกว่าการจะห่างเหินจากเด็ก ครูประจำชั้นจะพบนักเรียนเพียงสัปดาห์ละ ๔ ชั่วโมง จึงทำให้เวลาที่ครูจะพบนักเรียนนั้นน้อย ถึงแม้จะมีชั่วโมง home-room ซึ่งไม่ค่อยได้ผล และนักเรียนมัธยมต้นกำลังอยู่ในช่วง transition กำลังเข้าวัยรุ่นไม่ควรให้ครูห่างเหินเด็ก เด็กเพิ่งผ่านชั้นประถมมา ซึ่งมีครูคอยดูแลตลอด เมื่อมาชั้น ม. ๑ เด็กต้องเดินเปลี่ยนชั้นเปลี่ยนห้อง จึงไม่ อยากให้เด็กแคว้งคว้างมากนัก จึงคิดว่าน่าจะจัดอะไรสำหรับมัธยมต้นให้มีอะไรคล้ายประถมบ้าง ม. ๑-ม. ๓ ไม่

อยากให้เปลี่ยนเร็วเกินไปเหมือน ม.ปลาย ประกอบกับเด็กมัธยมต้นร่างกายก็กำลังเปลี่ยนแปลงเข้าวัยรุ่น และถ้าการเรียนการสอนทำให้ครูห่างเหินเด็กมากขึ้นก็ยิ่งน่าเป็นห่วง

๐ สภาพปัญหาที่กล่าวว่ามีวิธีแก้ปัญหาอย่างไรบ้าง

- แก้ปัญหาโดยพยายามจัดกิจกรรมแนะแนวเอาชั่วโมงแนะแนวมาจัดโดยนำเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนการสอน และจัดหาครูมาสอนโดยให้ครูที่มีชั่วโมงสอนน้อยมาช่วยสอนนอกเวลาเรียน แต่ยังมีปัญหาอยู่เพราะอาจารย์มีชั่วโมงสอนมากอยู่แล้วเลยคิดว่าจ้างนิสิตมาสอนสำหรับโครงการปีใหม่นี้ แต่ตอนนั้นยังไม่ได้แก้ไขอะไรสำหรับปีที่แล้วมีอาจารย์อาสาสมัครจากมหาวิทยาลัยมาช่วยสอน ๒ ท่าน ท่านหนึ่งสอนภาษาอังกฤษ อีกท่านหนึ่งสอนคณิตศาสตร์ แต่อยากมีอาจารย์ที่เป็นอาจารย์พิเศษที่รับหน้าที่เต็มเวลาเลย ทำหน้าที่ซ่อมเสริมโดยตรง แต่ตอนนั้นยังไม่ มีอัตราให้
- ๐ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
 - ฝ่ายวัดผลและฝ่ายการสอนควรมาทำความเข้าใจกัน อย่าให้ฝ่ายวัดผลนำฝ่าย

การสอนด้านเดียว หรือเอาฝ่ายวัดผลมาควบคุมเกินไป ฝ่ายวัดผลควรมาช่วยทำให้การสอนดีขึ้น และ การสอนซ่อมเสริม ไม่จำเป็นต้องเป็นข้อสอบ multiple choice เพียงอย่างเดียว อาจเป็นแบบฝึกหัดบ้างก็ได้ จะทำให้เด็กได้ฝึกเขียนบ้าง ระบบการศึกษานี้เราเน้นมีการสอบบ่อยเกินไป

สรุป

๑. ปรับปรุงวิธีสอนที่เอื้อต่อความ

แตกต่างของเด็กมากขึ้น

๒. จัดครูพิเศษสำหรับสอน ซ่อมเสริม โดยเฉพาะ
๓. วิธีการจัดหลักสูตรมัธยมต้น จะทำอย่างไรให้ครูประจำชั้นได้มาสอนเด็กในชั้นเรียนของตนมากขึ้น ซึ่งยังคิดไม่ออกว่าจะทำอย่างไรให้นักเรียนมัธยมต้นใกล้ชิดหรือมีความสัมพันธ์ กับครูประจำชั้นมากขึ้น